

516

**BUTLLETÍ
DE
L'AVENÇ
OBRER
CATALÀ**

**ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT DE BARCELONA
HEMEROTECA**

**BARCELONA
JULIOL 1933**

Fàbrica de Paraigües, Ombrel·les i Bastons

Sempre modern

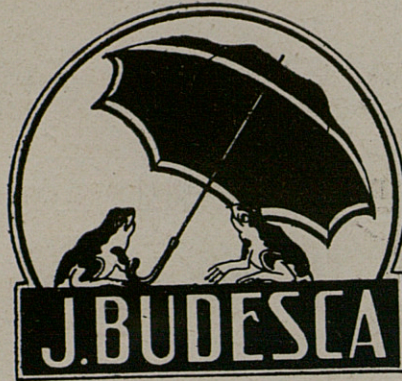
■ ■
Bosses

Carteres

Maletes

Motxilles

i Hules

Perfums
de Marca

Venda a la
menuda

Articles per
a presents

Bastons per a
excursions
a 1'75 pessetes

Paraigües de
2'95 pessetes

CARRER DEL CLOT, 92 - BARCELONA - TEL. 50564

Important: Aquesta casa no té cap sucursal.

El millor sabó en pols

PAR

EL MILLOR SABÓ

“GRASAS y JABONES, S. A.”

Clot, 127 :-: Barcelona

Butlletí de L'Avenç Obrer Català

Adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Any I

Núm. 5

Altruisme?

D'ençà que fins ús de raó que sento parlar d'aquesta virtut; tothom elogia aquest sentiment humà la pràctica del qual eleva l'home. I, no obstant...

He reflexionat sobre l'altruisme; he observat els homes que en parlen més i una pregunta ho ha resumit tot: existeix l'altruisme?

Caigut a la xarxa del dubte he començat a consultar llibres des d'on m'han parlat homes eminents d'èpoques diverses i, confidencialment, m'han dit: l'altruisme és una màscara de la societat humana; observa't!... Ho has fet? Què ets? Egoista? La resta d'éssers humans són iguals que tu: pastats amb el mateix material portaran els teus defectes i les teves qualitats. Superat, però; tu sol ets responsable dels teus actes; del teu exemple una legió de nous éssers en treurà profit. Mira enrera; posa els ulls en el present; esguarda l'esdevenidor i actua segons et dicti la teva consciència: aquest és el teu deure: sigues fort en el seu compliment.

He treballat per millorar-me; la testa alçada i amb els ulls fits a l'horitzó faig camí; quan alguna vegada miro enrera veig una legió que em segueixen; davant meu, en tornar la vista a l'horitzó, apareixen a mils els homes que han fet igual que jo; però l'impuls donat per la paraula dels homes grans m'empeny endavant, dintre un sagrat mutisme.

Serà això la visió justa d'aquella virtut que l'home tan alaba?

De la gràcia de Déu i de “la Voluntat del Poble”

Una de les particularitats més notables, una de les característiques més essencials de la Vella Europa, és el seu republicanisme.

Atenes fou una república democràtica, Esparta una república aristocràtica, la Roma pre-imperial va ésser profundament republicana i la mateixa Roma de l'Imperi, no és en el fons res més que una república tiranitzada i oprimida per la força mateixa que havia creat per subjectar les províncies.

No cal profunditzar molt, en canvi, per afirmar que l'Europa de l'edat mitjana no coneix la república ni de lluny.

Des de la invasió dels bàrbars fins a la Revolució anglesa, el monarquisme és el règim imperant en tots els seus pobles. I troba un terreny tan ben preparat per al seu desenroflament, planta tan fonda i fortes rels per tot arreu, que la reialesa esdevé quelcom extraordinari i formidable, insensible a tots els canvis, invulnerable a totes les influències, quedant sempre molt per damunt de les lluites polítiques, de les crisis econòmiques i de les guerres religioses.

La seva estabilitat és tanta que no sent, que res no li fan les revoltes ni les guerres més cruels i més absurdes; és tan perfecte que el formidable terratrèmol que provocà la Reforma que tants valors posà en crisi, ni se n'adona!!; és tan absoluta que els monstruosos desencerts, els crims i les bogeries dels reis rarament arriben a ésser factors determinants d'un canvi de persona o de dinastia, però mai, ni remotament, un perill per al règim monàrquic.

Fàcilment es comprèn que una estabilitat tan ampla, per dir-ho així, que un equilibri tan perfecte i persistent, no pot pas haver estat la conseqüència d'una causa física, ni resultat d'una força material, que els puntals més fermes de la reialesa no han estat pas les armes, ni els soldats, ni la voluntat dels reis, ni la voluntat de la cavalleriesca i feudal aristocràcia.

La base incommovible, el fonament massís, la columna diamantina que ha sostingut el monarquisme de l'edat mitjana a ran dels núvols no ha estat altra ni res més que... la Gràcia de Déu: senzill concepte, tènue, subtil, totalment immaterial, però vigorosament gravat, profundament esculpit en el fons del fons de les consciències.

Tan poderosa ha estat aquesta Gràcia de Déu que els nostres pares van conèixer ja pansida i desinflada, malalta i emmetzinada per

la Constitució i que nosaltres, gràcies a tots els sants, actualment estem enterrant.

Ni cal dir que per al règim monàrquic la mort de la Gràcia de Déu significa també la definitiva mort. Bon vent.

La sobirania popular, la Voluntat del Poble és en el règim democràtico-liberal l'exacte equivalent, el substitut precís de la Gràcia de Déu.

Es de suposar que si una il·lusió, una absurditat, una falsetat autèntica com la Gràcia de Déu, ha viscut segles, la Voluntat del Poble serà eterna i definitiva, si aconseguim gravar-la, esculpir-la profundament en el fons de la humana consciència.

Es de creure que si la Gràcia de Déu va poder resistir durant tant de temps, ferma i serena la concurrència de tots els vicis i de totes les concupiscències i males passions, la brutal embestida de la degeneració i de la bogeria; si les riuades, si les mars de sang innocent criminalment vessada no van poder ofegar-la, poc valor han de tenir per al pervindre de la *Voluntat del Poble* les mussolinesques fanfarronerries, les bestieses d'Hitler, ni els desesperats i brutals esforços d' Stalin.

Cal de totes maneres, lluitar aferrissadament contra tota aquesta immundícia, doncs hem de tenir present que ens interessa a nosaltres entronitzar i realitzar pura i sincerament la «Voluntat del Poble», tant com hauria convingut als nostres pobres avantpassats que la Gràcia de Déu enlloc d'una ficció hagués estat una cosa real, efectiva, veritable.

T. MADURELL MARCET

Pensament

de LA BRUYÈRE

■ Hom hauria de voler llegir les obres als que són prou sabents per corregir-les i estimar-les. No voler ésser aconsellat i corregit en l'obra pròpia, és un pedantisme.

Vol rebre SIS lliçons de
PROVA GRATUITA
en l'especialitat que vostè
pensa dedicar-se? Sí!

Acudeixi a l' **Acadèmia**
Enciclopèdica
Aragó, 565 (S. M.)

i veurà com no ha perdut el seu temps
a l'aprofitar el que se li ofereix

Comerç - Idiomes - Batxillerat - Carreres especials

Societats cooperatives

Es dóna el nom de societats cooperatives a les associacions de caràcter econòmic, formades en general per obrers, amb l'objecte de millorar pacíficament la seva condició econòmica mitjançant l'auxili mutu entre els associats.

Són d'una utilitat immediata per al proletariat, proporcionant al cooperador un millorament de classe amb la perseverància.

Els caràcters primordials de les cooperatives es manifesten en sentit de què no és limitat el nombre de socis, ni el capital social, podent els socis ingressar o donar-se de baixa quan vulguin i retirar les seves aportacions de la manera i forma prevista en llurs estatuts o reglaments.

No passa així amb les Societats o Companyies mercantils (col·lectives, comanditàries i anònimes), en les quals no es pot variar el nombre de socis, ni el capital, sense una modificació en l'escriptura social. En aquestes societats existeix la *personalitat jurídica*, mentre que en les cooperatives tan sols existeix la *direcció* o representació social.

La responsabilitat del soci en les cooperatives sol ésser *solidària* i *limitada*, o sigui que cada membre respon amb les seves quotes de les operacions que es realitzen en nom i per compte de la societat. En comptadíssims casos pot ésser la responsabilitat *solidària* i *ilimitada*, en aquest cas tots els membres responen amb les quotes i amb els seus béns particulars.

Les societats cooperatives tenen una superioritat marcada sobre totes les combinacions dirigides a desenvolupar l'esperit d'associació en les classes obreres. Són coses pròpies dels obrers, per ells han estat fundades i administrades. El sentiment de la dignitat i de la responsabilitat, unit al positivisme de l'interès, donen a les societats cooperatives una potència d'atracció que no pot lograr la simple mutualitat.

Mai aquestes societats són creadores de trastorns, sinó elements d'orde i pau social; per això els Governos deuriem procurar d'una manera eficaç el desenrotllament de tan útils institucions, encaminades a augmentar la moralitat i previsió del poble.

La cooperació, sota qualsevol de les seves múltiples formes, s'anuncia pel pervindre, com el gran contrapès a les combinacions del capitalisme, si la societat no cau en el despòtic comunisme.

La mateixa doctrina de la Cooperació «Un per tots; tots per un», indica clarament l'esperit de veritable fraternitat i unió en què es fun-

da i que tants avantatges té, comparat amb el principi de l'escola individualista «Deure de mirar cada u sols per a ell» que porta a l'egoisme, causa i origen del malestar social dels nostres temps.

La cooperació es practica sota diferents aspectes, però es poden agrupar en tres tipus principals que són :

Primer : Cooperatives de consum.

Segon : > > crèdit.

Tercer : > > producció.

les quals estudiarem en articles successius.

JOSEP M.ª SABADELL

A la lluita

S'apropen les eleccions.

Arreu, quan es parla d'aquest tema, es manifesta la inquietud que produeix la incertesa de quina orientació prendrà l'element femení en la seva primera manifestació del poder que els homes de la República li han concedit.

Part de la culpa de què avui no puguem tenir plena confiança en les votacions la tenim nosaltres mateixos: no ens hem preocupat d'infiltrar en les nostres dones aquell sentit esquerrista que tant manca en els moments actuals; mentrestant, però, els homes de la dreta organitzaven conferències i actes d'orientació. El nostre partit — sigui degut als assumptes de govern o a d'altres circumstàncies — s'ha descuidat una mica d'aquesta tasca necessària. Aquest descuit ens ha portat a la present inquietud.

No tot és perdut, però. Si hem pecat d'imprevisors encara ens resta temps suficient per a portar una bona campanya perquè tinguem per segur, dintre poc temps, que les dones catalanes senten l'esquerrisme; saben perfectament que el partit que a Catalunya ha fet més pels infants i pels obrers és: Esquerra Republicana.

JHON

Anís Morera - Rom Manzanillo

Cartes d'un obrer

Amic meu : Pots suposar que com a seqüència lògica de la lletra anterior avui parlaré de les formes de govern. Els meus amics diuen que la república és millor que la monarquia, que l'anarisme serà millor que el comunisme i altres coses per l'esfil. No analitzen, però, si el mal rau precisament en la forma de govern o en els governants; atribueixen unes característiques a unes coses que en si no poden tenir-les. Si preguntes el per què tal forma de govern és millor que tal altre responen per què dóna més llibertat, per què permet un treball més seguit, un ordre més sostingut, etc. D'altres més intel·ligents diuen que són les lleis que les fan millors o pitjors.

Jo he bregat, però, a favor d'una tesi meva que t'exposaré. Abans permet-me que t'expliqui a què crec jo que poden referir-se els mots bo i dolent. El bé i el mal han estat una invenció dels homes per classificar tot allò que reporta beneficis a l'individu i a la col·lectivitat i allò altre que els perjudica. El qualificatiu de bo o dolent aplicat a alguna cosa està en relació amb l'apreciació de l'home segons les circumstàncies en què usa de la cosa, però mai en la cosa mateixa. Uns exemples: els tòxics tots maten i curen, la pèrdua de sang en un cos humà l'anihila o l'ajuda a un guariment. L'home ha classificat els resultats que es deriven de l'ús de les coses en el sentit a què ens referim i és l'únic que té coneixement d'aquesta classificació. L'home té consciència del que és bo o dolent perquè coneix la distinció, la delimitació que la moral del lloc on viu ha fet entre el bé i el mal. Les coses no saben mai res d'això darrer, maten o curen no perquè elles vulguin, sinó a voluntat de l'home que ha adquirit una experiència a base d'observacions anteriors. Ara bé, acceptant la tesi que acabo d'exposar podem analitzar ràpidament les lleis i les formes

Direcció :
ASSUMPCIÓ PARELLADA
HORT NOU
Sant Andreu, 344
Telèfon 55612

de govern. Són bones o dolentes? En si no són res d'això; com instruments de govern depèn de l'ús que els individus governants puguin fer-ne. Acceptarem que són d'una manera o d'altra relacionant la classificació amb el comportament dels que governin, del servei que en tregui la col·lectivitat o una part d'aquesta a profit d'uns o altres. Una dictadura pot millorar considerablement les condicions vitals d'un nucli d'homes, d'una col·lectivitat, si l'home que l'exerceix és prou intel·ligent i bo, i diran d'ella que és una cosa bona; però perjudicarà en gran manera la col·lectivitat on sigui exercida si el dictador és un beneit, i opinaran en contra d'ella. Un govern democràtic pot ésser bo i dolent perquè la multitud — el mateix que l'individu — està subjecta a les diverses desviacions que l'home sofreix. En temps antic era opinió del poble que les guerres milloraven l'home en els dos aspectes físic i moral, avui la majoria dels que vivim entenem una cosa ben oposada a tal idea de la guerra. Els dos valors antitètics són palesos. De què l'atribució de bo o dolent es fa segons l'ús que en fan els governants — referint nos a les formes de govern — en tenim un exemple amb el canvi de règim a Espanya. La constitució monàrquica era demòcrata en la seva essència; el cap de l'estat fou un conculcador d'ella i del seu mal exemple, de l'aplicació que en profit propi en féu, pervingué el desprestigi de la constitució feta, i el poble la substituï, en un moment que pogué actuar legalment, per una de nova que, a son torn, el dia que caigui en mans d'uns homes poc escrupolosos caurà en desprestigi i serà substituïda per una altra.

Al meu entendre, doncs, la bondat rau en els homes i cal que treballlem per millorar-ne llur condició. Això, però, ja s'aparta de la idea que ha motivat la present; en uns nous comentaris assajaré sobre les actuacions a favor de l'esmentat millorament.

Disposa de l'amic de tot cor,

FRANÇESC MIRÓ

(Aquest treball no pot reproduir-se, sencer o fragmentàriament, sense el permís exclusiu del seu autor.)

■ **Combatiu la sed i la calor, bevent**

SUC-SOL

exquisida faronja natural ■

Ramon Batlle, núm. 7

Telèfon 51091

Mig plorant i mig rient

■ El senyor Duran i Guàrdia és un obrer delicadíssim, tant, que durant la seva efímera ègida d'alcalde, de tocar la campaneta en les sessions del Consistori municipal li sortiren durícies als dits.

Es un sacrifici que els ciutadans barcelonins tenim d'agrair al senyor Duran i Guàrdia. Que consti.

Tintoreria Pons i Gallarza, 4 i 6

■ Ja n'esteu enterats de l'homenatge dedicat a l'aprofitat deixeble d'«El Caudillo», el regidor del nostre districte, ciutadà Santamaria.

El que no coneixeu, potser, és la complicació que portà a la vida del nostre home públic el record de tal festa.

Us ho explicarem :

Sabeu que regalaren una placa commemorant l'acte d'homenatge tributat al susdit regidor? Doncs bé; l'home té la casa tan ocupada, perquè ha sapigut aprofitar totes les ocasions que se li han presentat per a omplir-la, que no sabia, de moment, on posar la «placa». Rumia que rumiaràs. Passà un dia, un altre i d'altres. L'home, però, en això d'ésser tossut, es veu que no queda enrera de l'«Empedrador del Paral·lel», i, per fi, després de tant rumiar, va trobar una solució facilíssima.

Què diríeu que va fer?

Encarregà un luxós automòbil amb no sé si gramola-ràdio, telèfon, W. C., sala de bany, etc., l'import del qual algú ha murmurat que pujaria 85.000 pessetes. En aquest auto el nostre home hi lluirà la «placa» de l'homenatge. Diu que la posarà en un lloc molt visible — al tap del radiador? — perquè els ciutadans que varen festejar-lo vegin ben a les clares com estima les bones intencions.

L'altre dia diu que contant aquestes coses va fer :

— «Es claro que 85.000 pesetas es un gran sacrificio; pero conviene que los electores estén contentos...»

Això no podem dir que sigui del tot històric, però ens ha semblat enginyós: sobretot la solució del senyor Santamaria per a l'exhibició de la «placa» i per demostrar que quan l'«amo» de l'Ajuntament gasta amb tanta facilitat, el «negoci» li deu anar d'una manera molt favorable.

Tintoreria Pons i Gallarza, 4 i 6

Noticiari

En la reunió general extraordinària celebrada el dia 18 del mes darrer foren aprovades, per a presentar-les al II Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya, les següents proposicions :

1.ª Ratificació en el present Congrés de l'acord pres en l'anterior referent a la dissolució immediata del Somatent Armat de Catalunya en totes aquelles poblacions on existeixin forces governamentals i reorganització en les restants, en forma que cap càrrec pugui ésser ostentat per cap ciutadà que no sigui netament afecte a les Institucions Republicanes.

2.ª Essent absolutament impossible la implantació, en el primer d'octubre pròxim, dels extrems de la Llei de Congregacions Religioses, referits a l'ensenyament, el P. E. R. de C. acorda proposar al Parlament de la República la incautació temporal o definitiva d'aquelles parts dels seus edificis que són destinats a l'ensenyament.

3.ª Confecció pel Parlament de Catalunya d'una Llei i Reglament d'assistència social que coordini totes les institucions de caràcter benèfic que ja funcionen arreu de Catalunya i siguin substretes dels elements que tan malament les dirigeixen i controlen, passant a ésser regides pel Govern de la Generalitat amb l'assessorament dels Municipis de les comarques afectades.

4.ª Confecció d'un pla general d'obres públiques que abraci tot Catalunya per tal de cercar una solució eficaç a l'angoixós problema de l'atur forçós, incloent-hi en el mateix el projecte d'enllaços ferroviaris.

5.ª De tot el que s'hagi legislat referent a treball obligar-ho i posar en marxa, tot seguit, la Borsa Unica del Treball.

6.ª Depuració i reducció de la burocràcia catalana, tant la referent a la Generalitat com les Municipal i Judicial.

FÀBRICA I REPARACIÓ DE NINES

JOGUINES DE TOTES MENES

J O A N T O R R A S

CARRER DEL CLOT, 101

BARCELONA

7.ª Intervenció en la seva administració i limitació dels abusos que vénen cometent les grans Companyies o Monopolis com són Aigua, Gas, Electricitat, Tramvies, etc., etc., les quals a l'empar de la seva potència econòmica i venalitat dels Governos de la Monarquia han aconseguit una legislació especial que constitueix un oprobios privilegi.

8.ª Proposem al II Congrés d'E. R. de C. que davant les conxorxes indecoroses i antipatriòtiques dels radicals i Lliga Catalana en el Municipi de Barcelona, i aiximateix en altres indrets d'Espanya, s'estableixi una intel·ligència amb els partits catalanistes i esquerrens, indistintament, allà on es cregui necessari.

Les anteriors proposicions foren aprovades per unanimitat en el Congrés al qual foren presentades.

Per a la bona organització de les tasques de la Junta Directiva han estat nomenats els següents individus :

Cap general d'organització, P. Narbona; Cap del fitxer, J. Cordomí; Cap de dones, F. Vergés; Cap de moviment, J.-J. Saball i F. Llenes; Cap d'oficina, J. Benet; Cap d'intervenció, F. Surinyà; Cap d'ingressos i despeses, J. Cosialls; Cap de llistes, J. Guàrdia; Cap de propaganda, J. Clavell; Cap de delegats carrer, J. Alier.

Novament cridem l'atenció sobre la necessitat que hi ha de que ningú — absolutament ningú — deixi de consultar el Cens per tal d'assegurar-se de la seva inclusió al mateix i denunciar les possibles anomalies que hi trobi.

El Consell Directiu posa en coneixement de tots els socis que havent-se acordat en la darrera Reunió General extraordinària l'arrendament del cafè, des d'aquest mes queda obert un concurs d'ofertes, els concurrents del qual deuran subjectar-se a les condicions que prèviament quedaran exposades al nostre quadro d'anuncis.

Comissió Política

Dia 11, a les 10 del vespre, conferència a càrrec del prestigiós home d'esquerra, J. Tomàs i Piera. Tema : «Necessitat d'accentuar l'esquerrisme», de la política general de Catalunya.

Dia 18, a les 10 del vespre, conferència a càrrec de l'eminent dona d'esquerra, Aurea Seguí, que disertarà sobre el tema «Orientacions femenines».

Ball extraordinari

Cal que en aquestes pàgines fem constar la nostra enhorabona als organitzadors del «ball extraordinari» que sota el nom de «Ball típic de l'any 1900» es portà a cap el dia 11 del passat mes de juny.

Molts recordaran que la llavor d'aquest acte fou la «Xerrameca» sobre el «Ball» que presentà el consoci Jaume Benet.

L'entusiasme que despertà la idea d'organitzar un ball amb ballables d'altre temps, rejoini als socis casats i... el dia 11, matí, tarda i nit, ja vareu veure l'èxit! Encara que el temps traïdor hagués fet perdre lleugeresa a les frontisses i originat l'oblit de com es marcaven alguns punts, quina manera de giravoltar! Allò donava bo de veure! Rialles per aquí, rialles per allà; cares xiroies per tot. D'això, amics, en podem dir una festa familiar, ben nostra. I d'aquestes festes en tenim de voler forces. Elles tenen l'encís del goig, veritable, la gràcia de l'espontaneïtat i la bellesa de tota l'expressió optimista de la vida.

I... en passar comptes, trobem, a més a més, les engrunes al fons del sac.

Aquest èxit ha tocat l'amor propi de la joventut i a hores d'ara es treballa en l'organització d'un altre festival que té de fer ombra al primer.

Per la nostra part desitgem que els organitzadors tinguin un bon encert i que al fons del sac també hi trobin forces engrunes.

Comissió Social

Aquesta Comissió prega als socis del ram de la construcció que es troben sense treball que passin a inscriure's al cens que està fent, qualsevol dia de 9 a 10 de la vetlla. D'una manera especial ho recomana als *paletes*, *fusters* i *electricistes*.

També demana als socis que s'han compromés a donar objectes per a la tòmbola que vulguin entregar-los a la major brevetat per tal de fixar definitivament la data d'inauguració d'aquest festival benèfic.

En el nombre vinent començarà a publicar-se la llista dels individus que han col·laborat a la tòmbola organitzada per la Comissió Social.

PONX MORERA

Comissió de Cultura

SECCIÓ DE BIBLIOTECA

Dia 30. Matí a les 11. Conferència a càrrec del senyor Josep Paronella, qui tractarà el tema: «El llibre i l'escola».

Seguidament després d'aquesta conferència serà inaugurada oficialment la sala-biblioteca i una exposició de dibuixos originals de diversos socis del Centre. Aquesta exposició podrà visitar-se tots els dies feiners de 7 a 9 del vespre i els festius des de les 11 del matí fins a dos quarts de dues de la tarda. Serà clausurada el dia 13 d'agost.

XERRAMEQUES

Dia 6. Tema: «Revolució dels remences», presentat per Joan Coromí. Presidirà Jaume Benet.

Dia 13. Tema: «Ciutadania», presentat per Josep M.ª Colomer. Presidirà Antoni Clausell.

Dia 20. Tema: «Cooperatisme», presentat per Lluís Saladrigas. Presidirà Joan Esteva.

Dia 27. Tema: «Herència biològica», presentat per Alfons Peidro. Presidirà Florenci Llenas.

Dia 3 d'agost. Tema: «L'obrer i la política», presentat per Narcís Guerra. Presidirà Francesc Miró.

Aviat seran repartides als socis unes circulars comunicant la creació d'una organització infantil al nostre Centre.

La Comissió de Cultura espera, amb l'ajuda de tots, aconseguir un nou èxit.

La Comissió de Cultura recomana que sigui feta la màxima propaganda de l'exposició invitant a visitar-la tots els amics i familiars, la qual cosa per ésser una demostració de civisme us agrairan.

Farmàcia - Laboratori - Centre d'Específics

Vintró Guardiola

Sals

Oxigenades

Sant Andreu, 125 - Llengua d'Oc, 2 - T. 52555

ARTEMIS

¡Atenció!! Ciutadans: La Casa Bastida

Passeig de Gràcia, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA :- SISTEMA NORD-AMERICA

Es on podreu vestir
amb pocs diners ben elegants

Som els creadors del BASAR MODERN que amb preus incompatibles ens ha augmentat progresivament la nostra venda i ha fet impossible totes les competències i ara més que mai que amb els darrers engrandiments ens ha permès tenir les seccions molt més ben assortides. Liquidació permanent de totes les existències de la temporada passada a qualsevol preu.

SECCIÓ DE SASTRERIA

- 100.000 Trajos fets,
de dril, des de 10 Ptes.
- 100.000 Trajos fets,
de llana, des de 25 Ptes.
- 100.000 Pantalons fets, des de 5 Pts.

SECCIÓ DE CAMISERIA FETA

Camises blanques.	a 3'95	Calçotets des de	1'95
Camises percal	a 4'95	Païames des de	4'95
Camises popelín	a 6'95		

En la secció a mida tant de Sastreteria com de Camiseria tenim gran amplitud d'existències amb classes selectes i amb preus baratíssims. En casos d'urgència tenim una secció de confecció Ultra Ràpida que entreguem els encàrrecs a les quatre hores. Obsequiem amb segells d'Estalvi de la Caixa de Pensions per la Vellesa i altres sorprenents regals.

NOTA: Els que de fora vulguin servir-se de la nostra casa poden escriure i adjuntant 0'25 Ptes. en segells, rebran figurins, mostres i un sistema especial per a prendre les mides amb les instruccions per a rebre l'encàrrec abans dels 6 dies.

Pere Badosa

Ortopèdic

Consulta :

D'11 a 1 i de

4 a 6

(excepte dies
festius)

Dimarts i
dissabtes,
de 12 a 2, en el
Dispensari
Mèdico Cirurgia
d'Estat Català,
Corts Catalanes
627, pral.,
i a hores
convingudes

Carrer Santa Anna, 23, pral.

Telèfon núm. 14581

Barcelona